

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wymagając od kandydatów na stanowiska w administracji lokalnej w regionach francuskojęzycznym i niemieckojęzycznym, z których dyplomów lub certyfikatów nie wynika, że ukończyli studia w danym języku, uzyskania certyfikatu wydawanego przez SELOR, po uprzednim zdaniu egzaminu przeprowadzanego przez tę organizację, który stanowi wyłączny dowód znajomości języka wymaganej do podjęcia pracy na tych stanowiskach, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 45 TFUE i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ustanowiony w ustawodawstwie belgijskim wymóg przedstawienia przez kandydatów na stanowiska w administracji lokalnej w regionach francuskojęzycznym i niemieckojęzycznym, z których dyplomów nie wynika, że ukończyli studia w danym języku, certyfikatu, który stanowi wyłączny dowód znajomości języka wymaganej do podjęcia pracy na tych stanowiskach, wypełnia znamiona dyskryminacji zakazanej w art. 45 TFUE oraz w rozporządzeniu (UE) nr 492/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu w dniu 8 lipca 2014 r. – Szemerey Gergely przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-330/14)

(2014/C 303/37)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Szemerey Gergely.

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasadę elastyczności i możliwości zmiany z [motywu] 20 rozporządzenia (WE) nr 796/2004⁽¹⁾, [motywu] 27 tego rozporządzenia i [motywy] 18, 23 i 26 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jest sprzeczne z nimi uregulowanie krajowe, zgodnie z którym w przypadku uprawy rzadkiej odmiany roślin należy dołączyć do wniosku o zapłatę świadectwo dotyczące rzadkiej odmiany, biorąc pod uwagę praktykę administracyjną, zgodnie z którą wniosek o świadectwo przed wnioskiem o zapłatę dopuszczalny był jedynie w okresie od dnia 2 do 15 kwietnia 2010 r., możliwe było jego jednoczesne załączenie jedynie w chwili złożenia jedyne wniosku i uregulowanie nie pozwalało na późniejsze uzupełnienie wady wniosku polegającej na braku świadectwa?
- 2) Czy przepis ten jest zgodny z obowiązkiem państw członkowskich do nienarazania celów wspólnej polityki rolnej lub też czy można stwierdzić, że skuteczność wykonywania prawa do pomocy rolnej dla rolników, którzy uprawiają rzadkie odmiany roślin, wynikającej z prawa Unii staje się nie możliwa, lub nadmiernie utrudniona i nieprzewidywalna w 2010 r. w chwili zmiany przepisów prawa [zmiana art. 43 ust. 6 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi nr 61/2009 (z dnia 14 kwietnia), wprowadzona do przepisów prawa przez rozporządzenie ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi nr 31/2010 (z dnia 30 marca)]?

- 3) Czy jest sprzeczna z [motywanami] 57 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 lub 75 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, a w szczególności z zasadą proporcjonalności praktyka administracyjna, która w przypadku braku świadectwa dotyczącego rzadkiej odmiany roślin, bez uwzględnienia intencji, zaniedbania lub okoliczności, nakłada sankcję z tytułu zawyżonej deklaracji w odniesieniu do całego wniosku, przy czym wniosek o zapłatę w pozostałej części w odniesieniu do całej działki spełnia przesłanki przyznania pomocy, ponieważ rolnik uprawia zadeklarowaną roślinę na zadeklarowanej powierzchni?
- 4) Czy powody zwalniające z odpowiedzialności przewidziane w [motywach 67 lub 71 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 lub zawarte w [motywie] 75 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 mają zastosowanie w przypadku, w którym rolnik zarzuca istnienie sprzecznej lub niestosowanej praktyki administracyjnej, lub wyjątkowych okoliczności, i zamierza wykazać, że powodem jego błędu był błąd organu?
- 5) Czy dopuszczenie deklaracji siły wyższej przedstawionej przez rolnika w związku z utratą wszystkich zbiorów (siewu) ma status prawidłowej informacji, o której mowa w [motywach 67 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i 93 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, na którą powołuje się rolnik w odniesieniu do braku przedstawienia świadectwa dotyczącego rzadkiej rośliny, a w konsekwencji czy oznacza ono zwolnienie z sankcji w odniesieniu do całego wniosku?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu, a także wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 8 lipca 2014 r. – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-331/14)

(2014/C 303/38)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Druga strona postępowania: Republika Słowenii – Ministerstwo Finansów